

V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

Biodiversitatea se referă la varietatea de gene, specii și ecosisteme care constituie viața pe pământ. În prezent, suntem martorii unei pierderi constante a biodiversității, cu consecințe profunde pentru lumea naturală și pentru bunăstarea omului.

Cauzele principale sunt schimbările produse în habitatele naturale. Acestea se datorează sistemelor de producție agricolă intensivă, construcțiilor, exploatării carierelor, exploatării excesive a pădurilor, râurilor, lacurilor și solurilor, invaziilor de specii străine, poluării și - din ce în ce mai mult - schimbărilor climatice.

Astfel pentru a stopa pierderea biodiversității studiile recente ale Agenției Europene de Mediu arată că sunt necesare eforturi politice suplimentare semnificative. Din acest motiv se impune creșterea suprafețelor din categoria ariilor naturale protejate, unde să se instituie regimuri de protecție, în special pentru speciile vulnerabile, endemice și pe cale de dispariție.

V.1.1. Speciile invazive

Speciile invazive sunt definite în linii mari ca fiind speciile a căror introducere și/sau extindere poate reprezenta o amenințare la adresa diversității biologice sau poate avea alte consecințe neprevăzute.

Problema speciilor invazive este în prezent una de maximă importanță pentru conservarea capitalului natural. Zona Dobrogei, datorită dinamicii deosebite din punct de vedere economic este expusă mai mult decât alte regiuni ale țării la pătrunderea de specii invazive atât terestre cât și acvatice.

Speciile invazive pot cauza pierderi majore de biodiversitate, putând determina, în unele cazuri, eliminarea speciilor native ce ocupă aceeași nișă ecologică. Când speciile care dispar sunt de interes economic, pierderea de biodiversitate este însoțită și de pierderi economice substanțiale.

În prezent, la nivelul județului Sălaj, nu există o bază de date care să conțină speciile invazive și cele mai dăunătoare specii invazive.

Odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului se vor întocmi baze de date și se va putea monitoriza progresul acțiunilor întreprinse pentru limitarea efectelor negative generate de speciile invazive.

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Poluarea cu nutrienți se resimte la nivelul tuturor compartimentelor din mediu, amenințând calitatea aerului și apei și afectând starea ecosistemelor acvatice și terestre.

Depunerile atmosferice de compuși cu azot au efecte acidifiante asupra solurilor și a apelor dulci. Acidificarea produce tulburări în funcționarea și structura ecosistemelor, cu efecte ecologice nocive, inclusiv pierderea biodiversității.

De asemenea, depunerea compușilor de azot poate duce la eutrofizarea ecosistemelor terestre și acvatice.

Creșterea conținutului de nitrați din apă conduce la dezvoltarea în exces a algelor, care consumă oxigenul din apă, necesar susținerii vieții acvatice, fenomen cunoscut sub numele de eutrofizare. Consecințele includ modificări în diversitatea speciilor, invazii de noi specii și creșterea concentrației de azotat în apele subterane.

Conform Direcției Apelor Someș-Tisa, între cauzele poluării cu nutrienți se numără practicile agricole necorespunzătoare și apele reziduale neepurate.

□ Bazinul hidrografic Someș-Crasna

Determinarea stării ecologice și chimice se realizează pe corpuri de apă de suprafață - râuri în stare naturală (10 corpuri de apă de suprafață, monitorizate prin 13 secțiuni în bazinul Someș-Crasna, administrat de SGA Sălaj), monitorizate conform Sistemul Național de Monitoring Integrat al Apelor, aprobat.

Evaluarea stării ecologice și chimice a corpurilor de apă, la nivelul Bazinului hidrografic Someș-Crasna se prezintă astfel:

Nr. crt	Denumire corp	Nume secțiune/râu	Stare ecologică	Stare chimică
1.	Someș-cf.Apa Sarata-cf.Lăpus	Jibou/Somes,	slabă	bună
2.	Almaș și afluenți	Almas-am. cfl. Somes/Almas	bună	bună
3.	Agrij și afluenți	Agrij-am. cfl. Somes/Agrij	bună	bună
4.	Sălaj și afluenți	am. Cehu Silvaniei/Salaj,	bună	bună
5.	Crasna-izvoare-am.ac.Vârșolt și afluenți	am. Cizer/Crasna	bună	bună
		Crasna/Crasna		
6.	Crasna -ac.Vârșolt-granița Ungaria	Moiad/Crasna	moderată	bună
7.	Mortăuța si afluenți	Mortăuța-am. ac. Vârșolt/Mortăuța	moderată	bună
8.	Colițca	am. Meseșenii de Sus/Colițca,	bună	bună
		Colițca-am. ac. Vârșolt /Colițca		
9.	Zalău	am. Zalău/Zalău,	moderată	bună
		Borla/Zalău		
10.	Someș -Dej-cf.Apa Sărată	am. Dej/Someș,	moderată	bună
		Fodora/Someș		

Tab.V.1.1. Evaluarea stării ecologice și chimice a corpurilor de apă, la nivelul Bazinului hidrografic Someș-Crasna

În anul 2014, concentrațiile medii ale CBO_5 și NH_4^+ determinate în cursurile de apă, centralizată la nivel de bazin hidrografic, la nivel de SGA Sălaj se prezintă astfel.

Bazinul hidrografic la nivel de SGA Sălaj	Secțiuni de control	Concentrații medii anuale* CBO_5 (mgO_2/l)	Concentrații medii anuale* NH_4^+ ($\mu\text{gN/l}$)
Someș	5	13.601	499.076
Crasna	8	20.856	3961.495
Total	13	34.457	4460.571

Tab.V.1.2. Concentrațiile medii ale azotaților (NO_3^-) și ortofosfaților solubili (PO_4^{3-}) determinate în cursurile de apă, centralizată la nivel de bazin hidrografic, la nivel de SGA Sălaj.

Concentrațiile medii lunare pentru indicatorii CBO_5 și NH_4^+ la nivelul bazinelor hidrografice Someș și Crasna, aferente anului 2014, se observă în tabelele următoare:

Bazinul hidrografic Someș /luna	Indicator	Indicator
	CBO_5 (mgO ₂ /l)	NH_4^+ (mgN/l)
Ianuarie	2.595	0.572
Februarie	3.208	0.237
Martie		
Aprilie	3.318	0.093
Mai	1.792	0.058
Iunie	2.584	0.067
Iulie	2.683	0.056
August		
Septembrie	1.545	0.089
Octombrie	2.096	0.040
Noiembrie		
Decembrie	4,59	0.061

Tab.V.1.3 Concentrații medii lunare pentru indicatorii CBO_5 și NH_4^+ la nivelul bazinului hidrografic Someș, pe teritoriul județului Sălaj.

Bazinul hidrografic Crasna/luna	Indicator	Indicator
	CBO_5 (mgO ₂ /l)	NH_4^+ (mgN/l)
Ianuarie	4.766	2.999
Februarie	5.318	0.442
Martie		
Aprilie	4.184	1.149
Mai	3.913	1.613
Iunie	4.775	0.390
Iulie	9.905	0.638
August		
Septembrie	3.504	1.168
Octombrie	3.472	0.955
Noiembrie		
Decembrie	2.190	0.037

Tab.V.1.4. Concentrații medii lunare pentru indicatorii CBO_5 și NH_4^+ , la nivelul bazinului hidrografic Crasna, pe teritoriul județului Sălaj.

În anul 2014 variația concentrațiilor de CBO_5 și NH_4^+ solubili, la nivelul bazinelor hidrografice Someș și Crasna, se observă în figurile următoare:

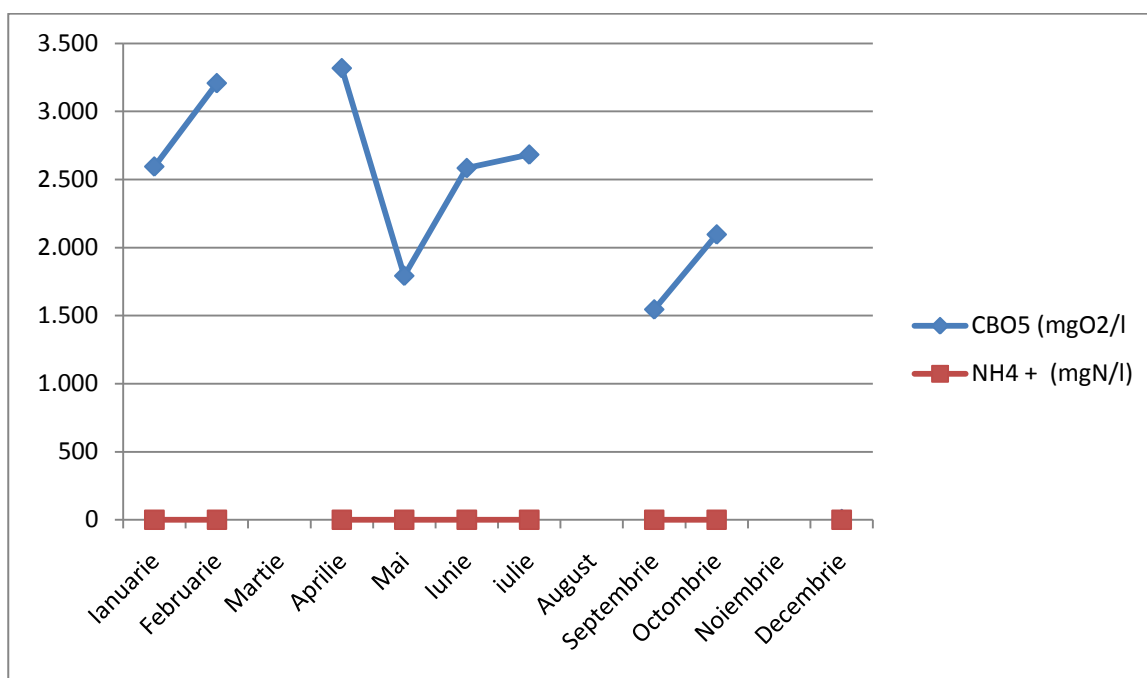

Fig. V.1.1. Variația concentrațiilor de CBO₅ și NH₄⁺, la nivelul bazinului Someș.

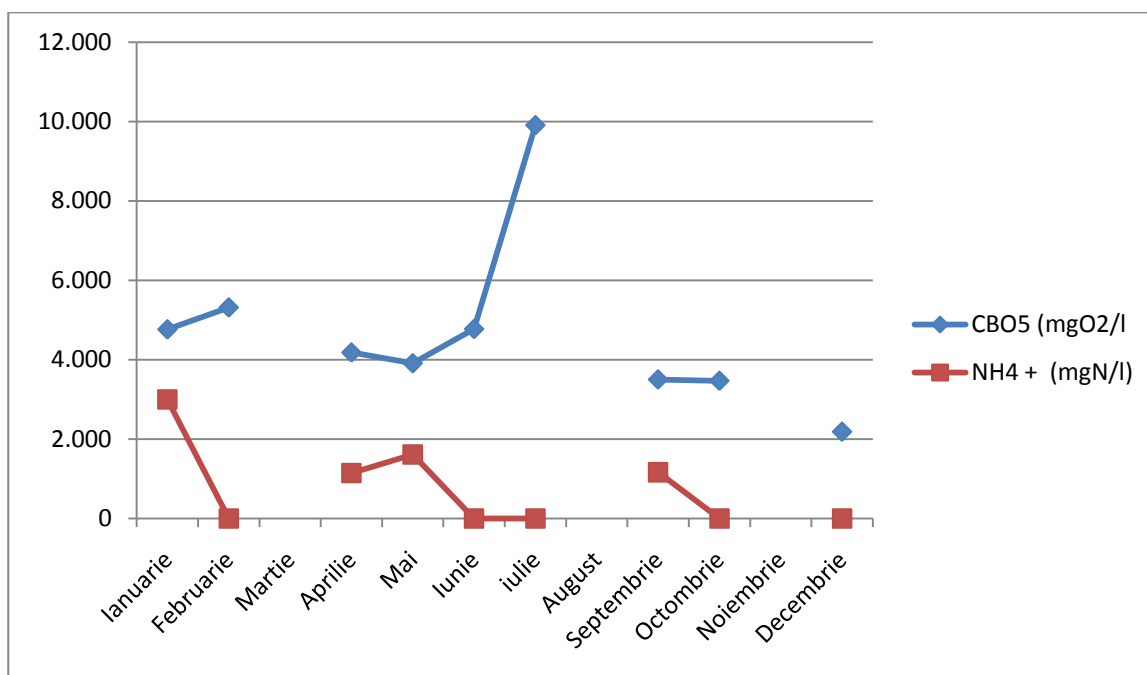

Fig. V.1.2. Variația concentrațiilor de azotați și ortofosfați solubili, la nivelul bazinului Crasna.

În anul 2014, concentrațiile medii ale azotaților (NO_3^-) și ortofosfaților solubili (PO_4^{3-}) determinate în cursurile de apă se prezintă astfel.

Bazinul hidrografic la nivel de SGA Sălaj	Secțiuni de control	Concentrații medii anuale* NO_3^- (mg NO_3^- /l)	Concentrații medii anuale* PO_4^{3-} (mg P/l)
Someș	5	3,485	0,137
Crasna	8	10,170	0,520
Total	13	13,655	0,657

Tab.V.1.5. Concentrațiile medii ale azotaților (NO_3^-) și ortofosfaților solubili (PO_4^{3-}) determinate în cursurile de apă, centralizată la nivel de bazin hidrografic, la nivel de SGA Sălaj.

Concentrațiile medii lunare pentru indicatorii NO_3^- și PO_4^{3-} la nivelul bazinelor hidrografice Someș și Crasna, aferente anului 2014, se observă în tabelele următoare:

Bazinul hidrografic Someș/ luna	Indicator	Indicator
	NO_3^- (mg NO_3^- /l)	PO_4^{3-} (mgP/l)
Ianuarie	2.502	0.196
Februarie	2.972	0.069
Martie		
Aprilie	3.463	0.079
Mai	3.738	0.147
Iunie	2.972	0.183
Iulie	6.576	0.198
August		
Septembrie	3.871	0.143
Octombrie	3.959	0.132
Noiembrie		
Decembrie	1.311	0.087

Tab.V.1.6. Concentrații medii lunare pentru indicatorii NO_3^- (mg NO_3^- /l) și PO_4^{3-} (mg P/l) la nivelul bazinului hidrografic Someș, pe teritoriul județului Sălaj.

Bazinul hidrografic Crasna/ luna	Indicator	Indicator
	NO_3^- (mg NO_3^- /l)	PO_4^{3-} (mgP/l)
Ianuarie	4.113	0.365
Februarie	12.824	0.442
Martie		
Aprilie	7.642	0.33
Mai	6.602	0.38
Iunie	14.254	0.684
Iulie	20.157	0.778
August	18.011	
Septembrie		1.051
Octombrie	7.067	0.628
Noiembrie		
Decembrie	0.859	0.025

Tab.V.1.7. Concentrații medii lunare pentru indicatorii NO_3^- (mg NO_3^- /l) și PO_4^{3-} (mg P/l) la nivelul bazinului hidrografic Crasna, pe teritoriul județului Sălaj.

Variația concentrațiilor de azotați și ortofosfați solubili la nivelul bazinelor hidrografice, în anul 2014, se observă în figurile următoare:

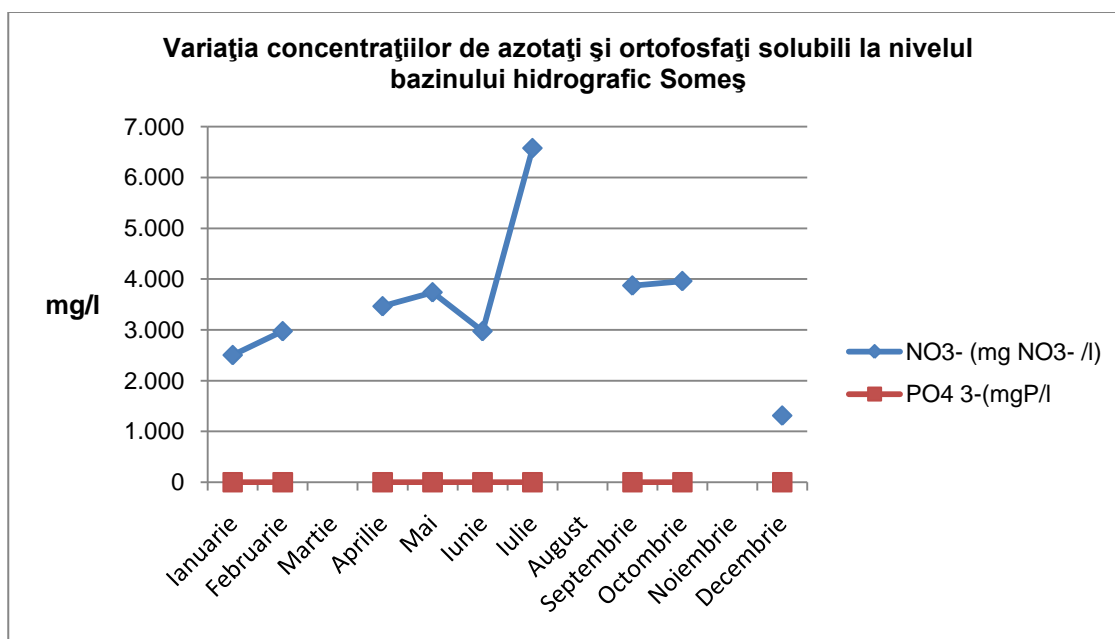

Fig. V.1.3. Variația concentrațiilor de azotați și ortofosfați solubili la nivelul bazinului Someș

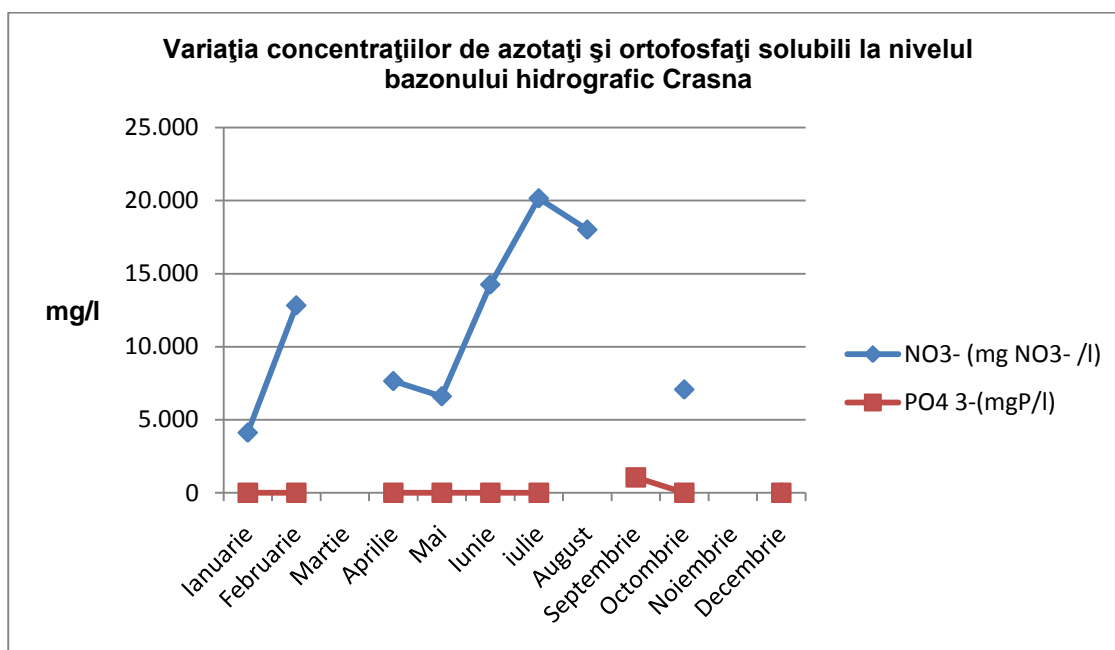

Fig. V.1.4. Variația concentrațiilor de azotați și ortofosfați solubili la nivelul bazinului Crasna.

□ Bazinul hidrografic Crișuri

Pe teritoriul județului Sălaj, în anul 2014, corpurile de apă naturale cuprinse în bazinul hidrografic Crișuri, au fost încadrate, în funcție de grupa nutrienților, după cum urmează:

Curs Apă	Corp Apă	Tipologie	Lungime Corp	N-NO3		P-PO4	
				Stare/Potențial	Valoare (mg/l)	Stare/Potențial	Valoare (mg/l)
Barcău	Barcău -- cnf. V. Mare - în Ac. Suplacu de Barcău	RO07	22.38	Foarte bună	0,711	Foarte bună	0,030

Tab.V.1.8. Încadrarea corpurilor de apă naturale, în funcție de grupa nutrienților, în anul 2014

Agricultura intensivă practică pe scară largă în toate țările lumii, presupune administrarea de îngrășăminte chimice în scopul măririi productivității plantelor de cultură.

Folosirea abuzivă a îngrășămintelor chimice are următoarele efecte negative:

- modifică circuitul biogeochimic al azotului și fosforului;
- inhibă sau blochează reciclarea substanțelor organice și a humusului;
- produce poluarea apelor subterane și de suprafață și prin aceasta induce scăderea biodiversității ecosistemelor acvatice și productivitatea lor biologică.

Din cantitatea totală de îngrășăminte aplicate pe o suprafață agricolă, în masa vegetală se regăsesc maxim 50%; restul rămâne în sol sau este antrenat în apele subterane și de suprafață. Prin intermediul unor verigi ale lanțurilor trofice azotații din masa vegetală sunt preluați de animale și om. Prin procese metabolice azotații sunt transformați în azotiți care au o mare afinitate la hemoglobină, împreună cu care formează methemoglobina, produs stabil care reduce drastic capacitatea de oxigenare a țesuturilor.

La nivelul județului Sălaj utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice folosite în agricultură, pentru perioada 2010 – 2014 se prezintă astfel.

Anul	N (to s.a.)
2010	2518
2011	1883
2012	1972
2013	1972
2014	2272

Tab.V.1.9. Utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice (azotoase), la nivelul județului Sălaj.

Pe teritoriul județului Sălaj, în perioada 2010 – 2014, tendința anuală privind utilizarea și consumul de îngrășăminte (azotoase) se observă în figura următoare.

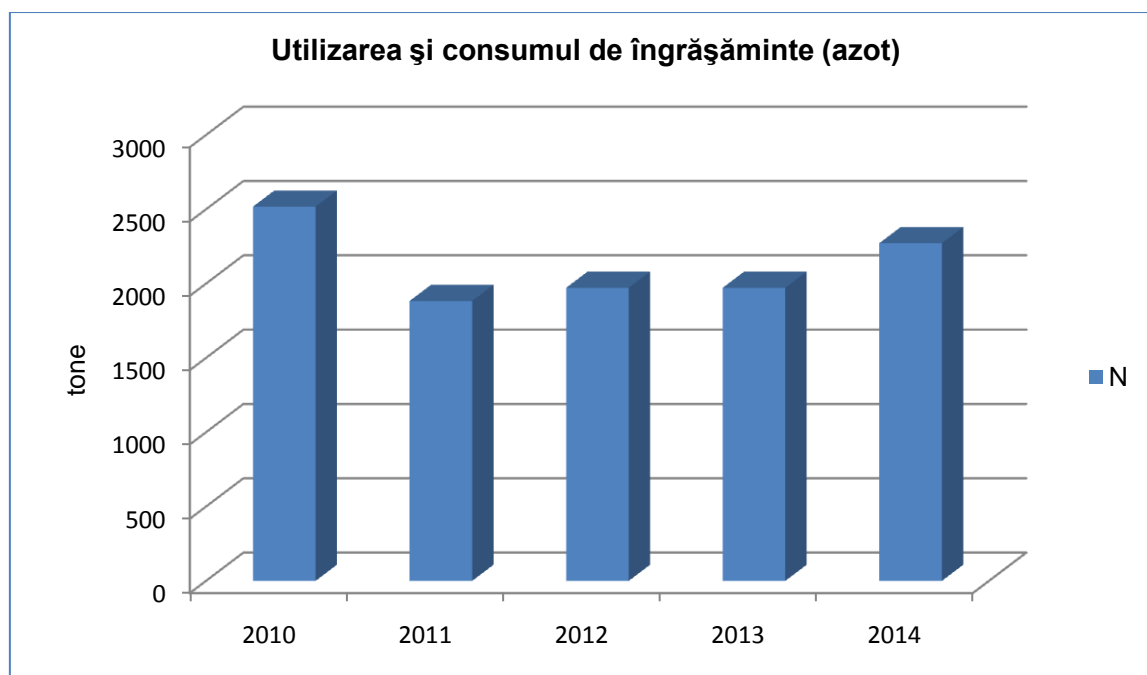

Fig. V.1.5. Tendința anuală privind utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice (azotoase).

După cum se poate observa în Fig. V.1.3, la nivelul județului Sălaj, în anul 2014, se constată o ușoară scădere privind utilizarea și consumul de îngrășăminte (azot), față de anul 2010.

V.1.3. Schimbările climatice

Schimbările climatice reprezintă un proces complex și continuu de modificare a elementelor climatice (ex.: temperatura, precipitațiile etc.). Acest fenomen este cauzat cu precădere de emisiile de gaze cu efect de seră rezultate din activitățile umane (industrie, transport etc.), care au condus la apariția unor dezechilibre în atmosferă și au favorizat declanșarea efectului de seră.

Consecințele negative ale schimbărilor climatice îmbracă multe forme. Cele mai vizibile sunt cele reprezentate de topirea calotelor glaciare, creșterea nivelului oceanului planetar, apariția unor fenomene meteorologice extreme (ninsori abundente, inundații, temperaturi foarte ridicate sau foarte scăzute, furtuni etc.), creșterea numărului de persoane cu probleme de sănătate și altele. Nu în ultimul rând, efecte negative se înregistrează și la nivelul faunei și florei, de la cele mai simple la cele mai dezvoltate organisme.

Schimbările climatice, materializate în special prin creșterea temperaturilor și scăderea precipitațiilor, afectează pădurile din toate etajele fitoclimatice din România, pornind de la zona de câmpie și ajungând până în zona montană, conducând de cele mai multe ori la scăderea biodiversității.

V.1.4 Modificarea habitatelor

V.1.4.1. Fragmentarea ecosistemelor

Alterarea sistemelor ecologice naturale terestre și a apelor curgătoare este considerată una din cele mai grave amenințări asupra biodiversității la nivel global.

Pe măsură ce ecosistemele sunt restrânse, speciile își pierd resursele necesare pentru a trăi. Mediul lor natural este fragmentat, degradat și distrus. Traseele de migrare sunt perturbate. Diversitatea genetică se reduce. Organismele vii care populează o anumită regiune nu se mai pot reface în urma bolilor și a altor probleme. Prin urmare, speciile dispar una câte una.

Dispariția anumitor specii poate chiar declanșa o reacție în lanț de dispariții a altor specii, deoarece, atunci când este eliminat un element din sistemul ecologic, sunt afectate și alte elemente. Dispariția speciilor importante de plante și animale, cum ar fi polenizatorii, poate afecta miriade de alte specii.

Poluarea, drenarea mlaștinilor, defrișarea pădurilor, urbanizarea și construcția de drumuri (Transamazonianul, Transsiberianul) duc la distrugerea sau fragmentarea acestor medii de viață.

Conversia terenurilor în scopul dezvoltării urbane, industriale, agricole, turistice sau pentru transport, reprezintă cauza principală a pierderii de biodiversitate, ducând la degradarea, distrugerea și fragmentarea habitatelor.

Conform Comisariatului de Regim Silvic și Cinegetic Oradea, pe teritoriul județului Sălaj, în anul 2014, nu au fost scoateri de suprafețe din fondul forestier.

V.1.4.2. Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

Fragmentarea habitatelor este fenomenul prin care în locul în care înainte a existat un habitat de extindere mare, se formează mai multe petece de habitate având dimensiuni reduse.

Prin reducerea suprafeței totale a habitatului inițial este influențată negativ mărimea populațiilor și crește semnificativ șansa de dispariție a acestora. Pe de altă parte, așezarea fragmentelor rezultate și sistemele complexe de legături între acestea, influențează activitatea de migrație sau dispersie a populațiilor. De obicei, scade semnificativ șansa repopulărilor, fapt care mărește importanța gradului de populare a fragmentelor de habitate învecinate.

Fragmentarea habitatelor este cauzată de o întreagă serie de factori diferiți legați de schimbările în utilizarea terenurilor, printre care se numără extinderea urbană, infrastructurile de transport și intensificarea practicilor agricole sau silvice.

La nivelul județului Sălaj, în perioada 2009 – 2013, evoluția spațiului artificial se prezintă astfel:

Anul	Spațiu artificial (ha)
2009	16227
2010	16257
2011	16300
2012	16208
2013	16217

Tab.V.1.10. Evoluția spațiului artificial, în anul 2014, la nivelul județului Sălaj.

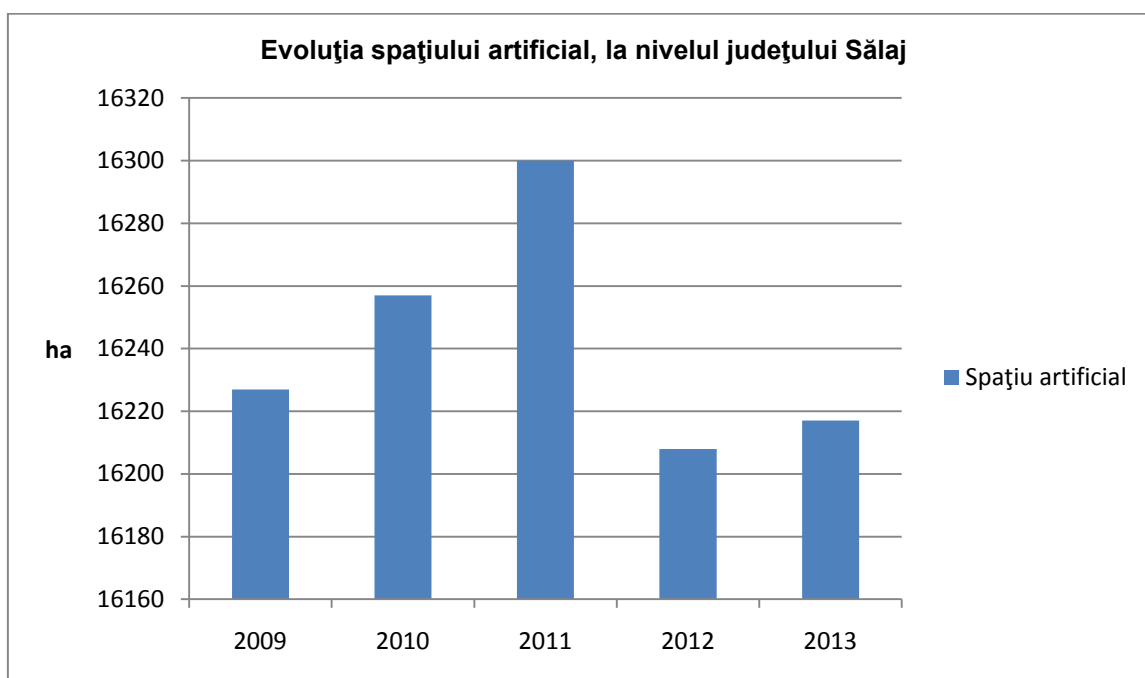

Fig. V.1.6. Evoluția spațiului artificial (ha), la nivelul județului Sălaj.

La nivelul județului Sălaj, după cum se poate observa în Fig. V.1.6., se constată o evoluție descendentă a spațiului artificial, față de perioada 2009 – 2011.

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

Supraexploatarea resurselor naturale, realizată prin minerit, pășunat excesiv ce îngreunează regenerarea naturală a vegetației arboricole, extragerea excesivă de masă lemnoasă din pădurile private și de stat, reprezintă o permanentă amenințare la adresa biodiversității.

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Pădurile sunt cruciale pentru biodiversitate și distribuția serviciilor de ecosistem. Ele oferă habitate naturale pentru viața plantelor și animalelor, protecție împotriva eroziunii solului și inundațiilor, sechestrarea carbonului, reglementarea climatică și au o mare valoare recreativă și culturală.

Expansiunea agricolă și nevoile industriale, creșterea populației, sărăcia, lipsa disponibilului de teren liber și cererea de consum sunt principalele motive ale despăduririlor.

Exploatarea forestieră are cunoscut o intensificare în ultimii ani, lucru care duce la reducerea arealului de răspândire a unor specii precum și la afectarea și diminuarea suprafețelor unor habitate naturale protejate.

Diminuarea suprafețelor unor habitate cauzate de exploatarea forestieră duce la o stare de conservare nefavorabilă.

Defrișarea irațională conduce la crearea unor mari dezechilibre în natură. Printre cele mai negative efecte se remarcă scăderea biodiversității la nivel planetar și distrugerea habitatelor a milioane de specii de floră și faună.

Măsurile ce trebuie întreprinse în domeniul fondului forestier trebuie să vizeze: conservarea biodiversității ecosistemelor forestiere prin măsuri de gestionare durabilă, prin aplicarea de tratamente intensive, care promovează regenerarea naturală a speciilor din

tipul natural fundamental de pădure, prin conservarea pădurilor virgine și cvasivirgine, mărirea suprafeței fondului forestier prin împădurirea de terenuri din afara acestuia și includerea în fond forestier a suprafețelor împădurite, reanalizarea tratamentelor silvice având în vedere impactul schimbărilor climatice, asigurarea fondurilor pentru plata compensațiilor reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice.

La nivelul județului Sălaj masa lemnoasă recoltată, în perioada 2010 -2014, se prezintă astfel:

Anul	Masa lemnoasă recoltată (mii mc/an)
2010	118,4
2011	166,3
2012	177,2
2013	192,5
2014	188

Tab. V.1.11. Masa lemnoasa recoltată, la nivelul județului Sălaj.

În perioada 2010 – 2014, evoluția tăierilor de masă lemnoasă, pe teritoriul județului Sălaj, se observă în figura următoare:

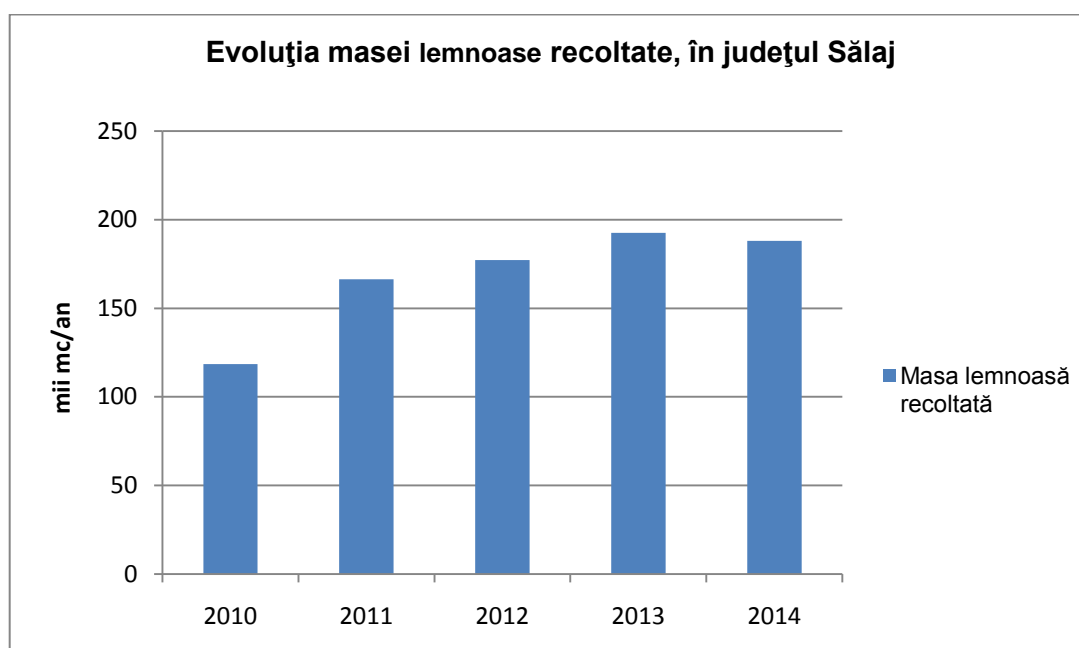

Fig. V.1.7. Evoluția tăierilor, pe teritoriul județului Sălaj

După cum se poate observa în figura V.1.7. masa lemnoasă recoltată prezintă o evoluție ascendentă, în perioada 2010 – 2013. În anul 2014 se observă o ușoară scădere, comparativ cu anul precedent.

În perioada 2010 - 2014, la nivelul județului Sălaj, creșterea fondului forestier se observă în tabelul următor:

Anul	Creștere anuală (mii mc/an)
2010	191,694
2011	191,694
2012	191,694
2013	184,322
2014	188,100

Tab.V.1.12. Creșterea fondului forestier, la nivelul județului Sălaj.

La nivelul județului Sălaj, în perioada 2010 – 2014, diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, se prezintă astfel.

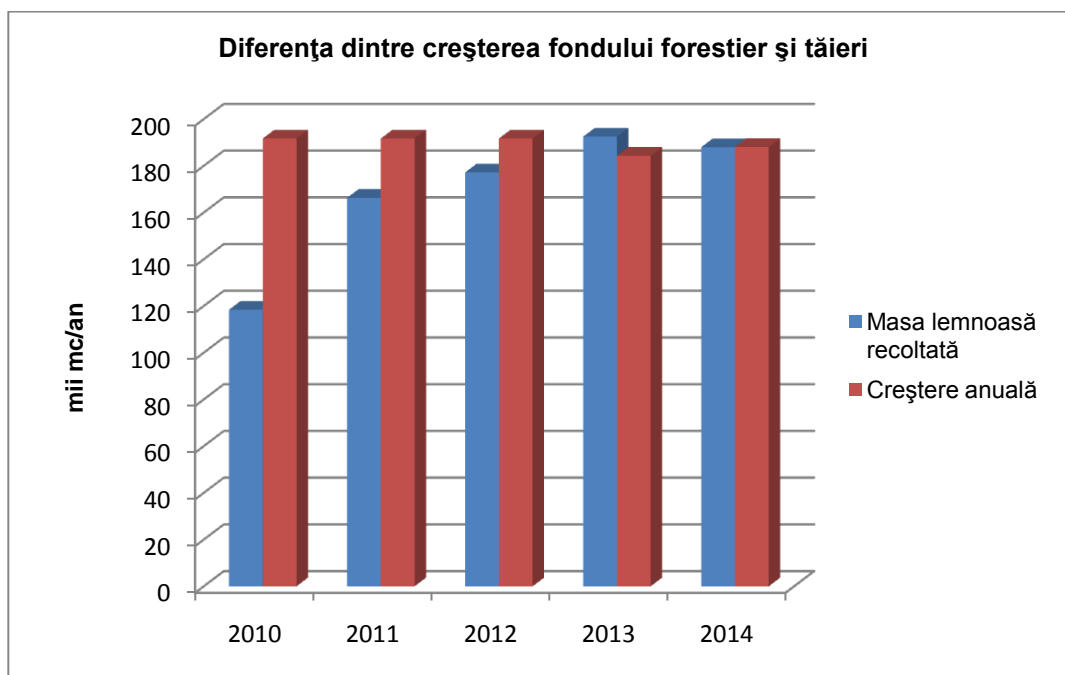

Fig. V.1.8. Diferența dintre creșterea fond forestier și masa lemnoasă recoltată, la nivelul județului Sălaj.

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

Ariile naturale protejate, prin valoarea lor naturală și gradul redus al intervenției umane pe teritoriul lor, sunt cele mai bune exemple și modele pentru sistemele ecologice naturale și seminaturale. *"Ariile naturale protejate joacă un rol critic, în menținerea vieții pe Pământ"*, se afirmă în "Managementul ariilor protejate", Ghidul Global al IUCN publicat în 2006.

La nivelul județului Sălaj au fost desemnate, în scopul asigurării măsurilor speciale de protecție și conservare „in situ” a bunurilor patrimoniului natural, următoarele categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale;

b) de interes comunitar sau situri "Natura 2000":

- situri de importanță comunitară (SCI -uri)
- arii de protecție specială avifaunistică (SPA-uri).

Pe teritoriul județului Sălaj, suprafața ariilor naturale protejate este de 79218,4 ha, reprezentând 20 % din suprafața județului. În perioada 2012 -2014 suprafața ariilor naturale protejate a rămas constantă.

În prezent sunt desemnate 15 arii naturale protejate de interes național și 6 arii naturale protejate de interes comunitar.

Arii protejate de interes comunitar desemnate conform directivelor habitate și păsări

Prin Ordinul MMP nr. 2387 din 2011 pentru modificarea Ordinului M.M.D.D. nr. 1964/13.12.2008 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, în județul Sălaj au fost instituite 5 Situri de Importanță Comunitară, care totalizează o suprafață de 45474 ha. Aceste situri comunitare sunt următoarele:

1. **ROSCI0192 - Peștera Măgurici** – având o suprafață de 90 ha, situată pe teritoriul administrativ al comunei Ileanda, în apropierea localității Răstoci. Acest sit comunitar reprezintă un habitat de însemnătate crescută pentru fauna de chiroptere din Podișul Someșan.

Dintre cele 5 specii de microchiroptere identificate în Peștera Măgurici, 3 specii, *Rhinolophus ferrumequinum*, *Rhinolophus hipposideros* și *Miniopterus schreibersii* sunt priorități EUROBATS. Datorită importanței acestei peșteri pentru populațiile de lilieci din platoul someșan, a fost inclusă, începând cu anul 2002, într-un program național de monitorizare a liliecilor, care continuă și în prezent;

Fig. V.2.1 Peștera Măgurici

2. **ROSCI0209- Racâș-Hida** – având o suprafață de 241 ha este situată pe teritoriul administrativ al comunei Hida, în apropierea localității Racâș; situl cuprinde în procent de 38%, habitatul comunitar de Păduri dacice de stejar și carpen (cod 91Y0).

Este reprezentativ ca un sit de interes botanic, ecologic și peisagistic, cuprinzând păduri dacice cu *Melampyrum bihariense* – aflat printre alte maximum 100 situri similare în Europa Centrală, precum și alte specii rare și endemice (*Narcissus stellaris*, *Hepatica transsilvanica*, *Aconitum lycoctonum* ssp. *transsilvanicus*);

Fig. V.2.2. Racăș-Hida

3. ROSCI0257 – Tusa Barcău – având o suprafață de 13 ha, este situat pe teritoriul administrativ al comunei Sâg, pe teritoriul localității Tusa. Situl prezintă pe suprafața sa habitatul comunitar de Păduri de fag de tip Asperulo - fagetum (cod 9130), la care se adaugă și caracterul său faunistic și peisagistic, pe suprafața sa aflându-se izburile de obârșie a râului Barcău.

Fig. V.2.3. Tusa Barcău

4. ROSCI 0314 – Lozna cu o suprafață de 10248 ha este situat pe teritoriul administrativ al comunelor Băbeni, Ileanda, Lozna, Rus, Surduc. Pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate: Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum cod 9110; cod - 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; cod - 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; cod - 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun; cod - 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.4. Lozna

5. ROSCI 0322 - Muntele Șes cu o suprafață de 34880 ha situat pe teritoriul administrativ al comunelor Halmășd, Marca, Plopiș, Sâg, Valcăul de Jos și comune din județele Bihor, Cluj.

Pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate: Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din *Ranunculus fluitans* și *Callitriche-Batrachion* cod - 3260; cod - 3270 - Râuri cu maluri nămolose cu vegetație din *Chenopodium rubri* p.p. și *Bidentium* p.p; cod - 40A0* - Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; cod - 6240* - Pajiști stepice subpanonice; cod - 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie până în etajele montan și alpin; cod - 6510 - Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*); cod - 7120 - Turbării degradate capabile de regenerare naturală; cod - 8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; cod - 8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase; cod - 9110 - Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*; cod - 9130 - Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*; cod - 9150 - Păduri medioeuropene de fag din *CephalantheroFagion*; cod - 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*; cod - 91E0 - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*); cod - 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun; cod - 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.5 Muntele Șes

Prin HG 971/2011 pentru modificarea și completarea HG 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România la nivelul județului Sălaj a fost declarată ca Arie Specială de Protecție Avifaunistică - **Cursul Mijlociu al Someșului ROSPA0114**, pentru 20 de specii de păsări din anexa I a OUG 57/2007 (Pescărașul albastru, *Acvila țipătoare mică*, Huhurezul Mare, Bufnița, Caprimulgul, Chirighița cu obraz alb, Barza albă, Sfrâncioc cu fruntea neagră, Șerparul, Eretele de stuf, Cristelul de câmp, Ciocănitorea de stejar, Gheonoaia sau Ciocănitorea sură, *Acvila mică*, Stârcul pitic, Ciocărlia de pădure, Sfrânciocul roșiatic, Viesparul), suprafața ariei fiind de 33259 ha, întinzându-se pe teritoriile județelor Sălaj și Maramureș

Fig. V.2.6 Cursul Mijlociu al Someșului

Pe teritoriul județului Sălaj, în anul 2014, distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar se prezintă astfel.

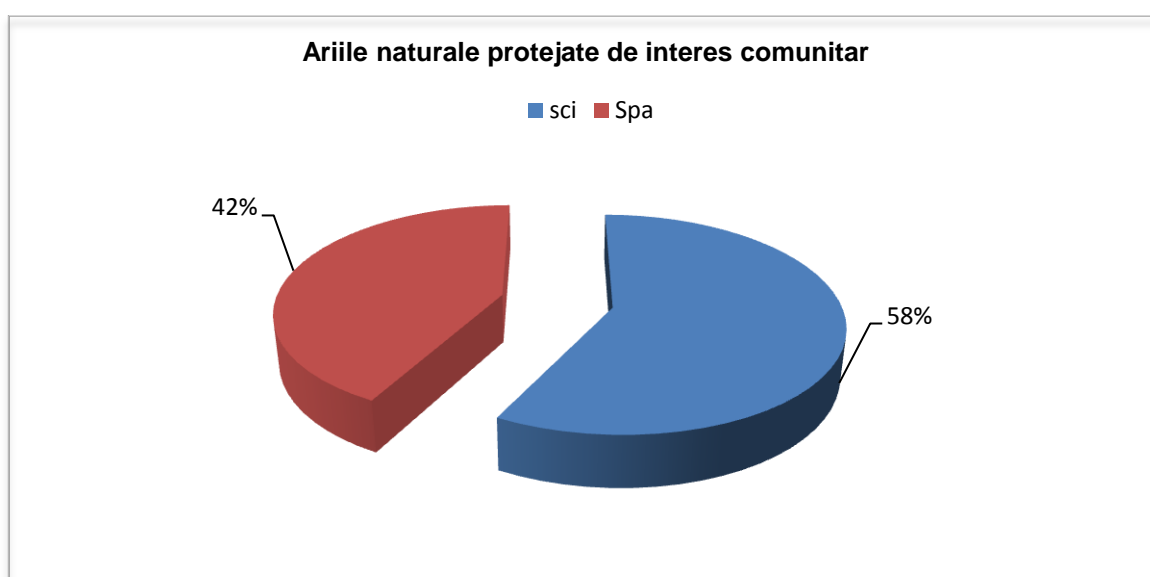

Fig. V.2.7.. Distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar, în anul 2014

Fig. V.2.8. Arii protejate de interes comunitar

Arii protejate desemnate la nivel național

În anul 2014, la nivelul județului Sălaj există un număr de 15 arii naturale protejate de interes național, având o suprafață totală de 484 de ha.

Aceste arii au fost declarate în baza: Legii 5/2000 privind amenajarea teritoriului național, secțiunea III, zone protejate și H.G. nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Nr. Crt.	Poziția în actul legislativ de declarare	Denumirea ariei protejate	Localizare	Categoria IUCN	Sup. ha
1	Legea 5/2000 2.682	Rezervație naturală Grădina Zmeilor	Comuna Bălan, sat Gâlgău Almașului	IV	3,00
2	Legea 5/2000 2.683	Monument al naturii Pietrele Moșu și Baba	Comuna Năpradea, sat Someș-Guruslău	III	0,20
3	Legea 5/2000 2.684	Rezervație naturală Poiana cu narcise de la Racăș-Hida	Comuna Hida, sat Racăș	IV	1,50
4	Legea 5/2000 2.685	Monument al naturii Calcarele de Rona	Orașul Jibou, sat Rona	III	0,50
5	Legea 5/2000 2.686	Rezervație naturală Balta Cehei	Orașul Șimleul Silvaniei, sat Cehei	IV	18,20
6	Legea 5/2000 2.688	Rezervația peisagistică Stanii Clițului	Comuna Băbeni, sat Cliț	IV	16,00
7	Legea 5/2000 2.689	Monument al naturii Gresile de pe Stânca Dracului	Comuna Hida	III	1,00
8	Legea 5/2000 2.690	Rezervația peisagistică Tusa-Barcău	Comuna Sâg, sat Tusa	III	13,43
9	Legea 5/2000 2.691	Rezervație Naturală Mlaștina de la Iaz	Comuna Plopiș, sat Iaz	IV	10,00
10	Legea 5/2000 2.692	Rezervație Naturală Pădurea La Castani	Comuna Ileanda, sat Rogna	IV	7,80
11	Legea 5/2000 2.693	Rezervație Naturală Stejărișul Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	2,00
12	Legea 5/2000 2.694	Rezervație Naturală Stejărișul de baltă Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	1,70
13	Legea 5/2000 2.687	Rezervație Naturală Lunca cu lălea peștriță – Valea Sălajului	Orașul Cehu Silvaniei	IV	10,00
14	H.G.R. 2151/2004 III.3.	Monument al Naturii Peștera Măgurici	Comuna Ileanda	III	1,00
15	H.G.R. 2151/2004 IV.45	Rezervație Naturală Pădurea Lapiș	Comuna Nușfalău	IV	430,40

Tab.V.2.1. Arii de interes național

La nivelul județului Sălaj, în anul 2014, suprafața procentuală a ariilor naturale protejate de interes național, în anul 2014 se observă în figura următoare:

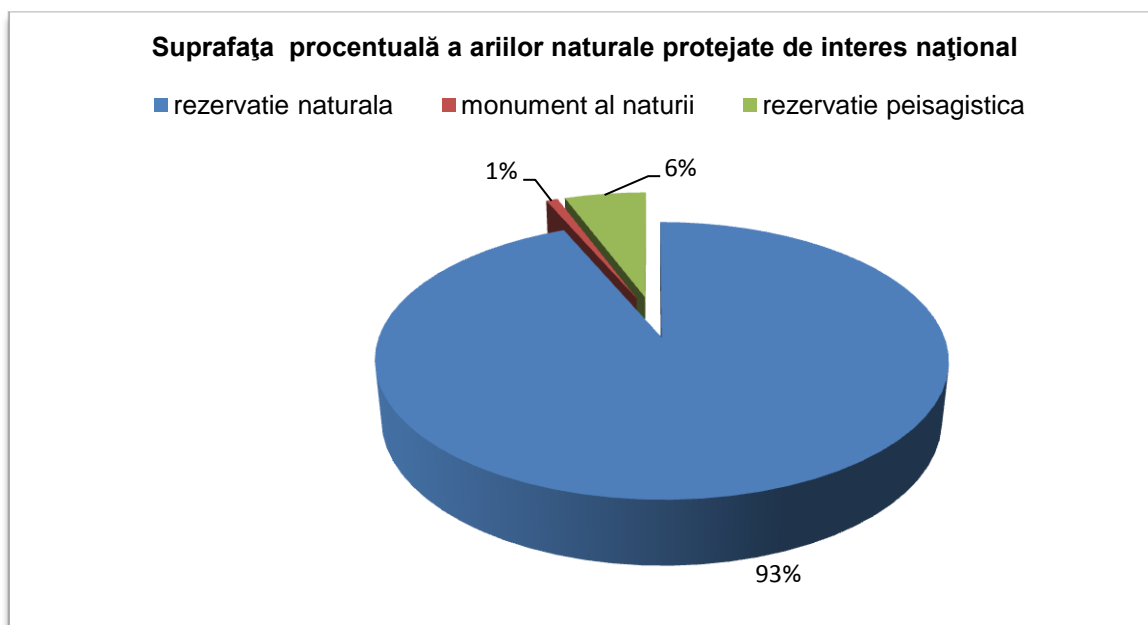

Fig.V.2.9. Suprafața procentuală a ariilor naturale protejate de interes național, în anul 2014.